

vi have sat dette ind i Betænkningen, skyldes det navnlig det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), som meget stærkt har interesseret sig for dette Spørgsmaal, og som har stillet et Ændringsforslag, som netop gaar ud paa, at de forhøjede Takster herhjemme ikke skulle træde i Kraft, før de ogsaa træde i Kraft i de udenrigske Forbindelser. Jeg skal ikke nu komme nærmere ind paa at omtale dette Ændringsforslag af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds eller de andre Ændringsforslag, som ere stillede fra Mindretallets Side, men afholde mig derfra, indtil jeg har hørt Mindretallet motivere dem. Jeg skal kun slutte med at anbefale alle de Ændringsforslag, som ere stillede af Flertallet, til Vedtagelse.

Bang: Man vil i Betænkningen finde en kort Motivering af, hvorfor vi fra Socialdemokratiets Side ikke have ment at kunne stille Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Vi finde det saa slet underbygget, hvilende paa saa falsk et Grundlag, at det efter vor Mening er uforvarsomt overhovedet at indlade sig paa et Lovgivningsarbejde af denne Beskaffenhed. Og dette vel at mærke ikke alene ud fra de almindelige samfundsmæssige Betragtninger, som Socialdemokratiet naturligvis i første Linie maa gøre gældende overfor den Række Takstforhøjelser, som forelaa, men ogsaa og netop ud fra de Forudsætninger, hvormed Flertallet i denne Sag opererer, nemlig de fiskale Forudsætninger, at Takstforhøjelserne skulle indbringe saa og saa stor en Merindtægt i Statskassen. Det har nemlig vist sig, at der ikke er tilvejebragt nogen som helst Sandsynlighed for, at disse Forudsætninger holde Stik, og dermed synes det os, at det eneste virkelige Motiv til Lovforslaget er faldet bort. Jeg skal under Hensyn til de Bilag, som findes aftrykte i Betænkningen, lidt nærmere paavise det.

Ved første Behandling gjorde jeg i store Træk Rede for de almindelige Synsmaader, Socialdemokratiet naturligt maa anlægge overfor et Lovforslag som det nærværende. Jeg hævdede, at man ikke med nogen Grund kunde anvende en almindelig kapitalistisk Maalestok ved Bedømmelsen af det Udbytte, Statsbanerne give, og krævede fuld normal Forrentning af dem. De have saa store Kulturopgaver i Retning af Næringslivets Udvikling og de forskellige Landsdeles økonomiske Ophjælpning, og de skabe saa mangfoldige

forskelligartede Kulturværdier, som baade direkte og indirekte komme det offentlige til gode, at det ogsaa nødvendigvis maa tages i Betragtning. Jeg godtgjorde, hvor alvorligt de foreslaaede Forhøjelser vilde ramme Befolkningen i Almindelighed og Næringslivet i Sæerdeleshed, hvorledes de ikke blot vilde virke til at fordyre Benyttelsen af Jernbanerne for det rejsende Publikum, men ogsaa til at forhøje Varepriserne for Forbrugerne, hvordan de paa den Maade vilde komme til at optræde som en indirekte Beskatning af den mest udbytteriske Karakter. Og jeg henviste endelig til, hvordan Lovforslagets eneste Motiv var at bringe et forøget Udbytte ind i Statskassen, paa det at de regerende Partier i Fred og Ro kunde fortsætte deres militaristiske Politik. Men ganske vist rejste jeg stærk Tvivl om, hvorvidt Lovforslaget, hvis det blev til Lov, virkelig vilde opfylde denne Bestemmelse, hvorvidt den Trafiknedgang, som blev den naturlige Følge af Takstforhøjelserne, ikke vilde komme til at opsluge en stor Del af den forventede Merindtægt, saa at Resultatet blev en alvorlig finansiel Skuffelse, idet den Merindtægt, som virkelig vilde komme, vilde skrumpes ind til kun en lille Brøkdel af den, man havde gjort Regning paa. Jeg skal ikke nægte, at jeg i de Tvivl, jeg den Gang rejste, er bleven i høj Grad bestyrket ved at sysle med det Materiale, som Trafikministeriet har overladt Udvalget, og som findes aftrykt som Bilag til Betænkningen. Jeg maa sige, at jeg havde ikke i min vildeste Fantasi kunnet forestille mig, at man paa et saa alvorligt, saa betydningsfuldt Omraade, hvor saa store Interesser staa paa Spil, kunde handle saa letsindigt, som det viser sig, der er handlet fra de højeste Baneautoriteters Side, den Gang de stillede Lovgivningsmagten de berømte 4 Mill. Kr. i Udsigt.

Jeg tror, at alle ærede Medlemmer ville være enige med mig i, at er der nogen Lejlighed, hvor det gælder om at overveje alle de forskellige Faktorer, som kunne tænkes at ville komme i i Virksomhed, om at opstille alle Beregninger saa nøgternt og rationelt som muligt og om saa vidt muligt at undgaa alle de Fejl og Fejlkilder, som overhovedet lade sig undgaa, er det netop ved det Jugement, hvorpaa man bygger Sandsynligheden for den Indtægtsforøgelse, et Lovforslag som det foreliggende kan antages at ville medføre. Thi hvis dette Jugement er galt, hvis det er upaalideligt, fejlfuldt, misvisende, ja, saa er selve Loven hensigts-